

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie D. L., I. S., B. K., T. S., R. S.
skazanych z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i in.
po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 28 maja 2024 r.
wniosku obrońcy skazanego
o wyłączenie SSN Igora Zgolińskiego od udziału w sprawie III KK 452/23
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario*

postanowił:
wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

Pismem z 6 lutego 2024 r. obrońca w imieniu skazanych D. L., I. S., B. K. wniósł o wyłączenie SSN Igora Zgolińskiego od rozpoznania kasacji w sprawie zarejestrowanej w Sądzie Najwyższym pod sygn. III KK 452/23, wskazując, że zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie wydał sędzia R.P., z którym - jak wskazał - wiązą się szczególne kontrowersje, które powinny być rozstrzygnięte przez Sąd Najwyższy w składzie, w którym nie będzie znajdowała się osoba powołana na sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek jest niezasadny. Zgodnie bowiem z treścią art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że należy ją rozumieć jako obiektywną bezstronność sędziego, w tym zarówno subiektywne poczucie sędziego co do własnej bezstronności, jak i jego bezstronność w odbiorze zewnętrznym, opartą na zobiektywizowanych przesłankach oraz analizowaną przez odwołanie się do oceny sytuacji dokonanej przez przeciętnego, rozsądnie rozumującego obserwatora procesu (zob. uchwała SN z dnia 26 kwietnia 2007 r., I KZP 9/07, OSNKW 2007/5/39; wyrok SN z dnia 8 stycznia 2009r., III KK 257/08, LEX nr 532400; wyrok SN z dnia 18 marca 2009 r., IV KK 380/08, LEX nr 491543). Wątpliwość co do bezstronności sędziego powinna być więc należycie, a zatem wystarczająco „uzasadniona”. Z całą pewnością tego rodzaju argumentów wniosek obrońcy skazanego nie zawiera.

Zarzut braku bowiem bezstronności nie może mieć charakteru abstrakcyjnego i w istocie odnosić się nie do określonego sędziego w określonych okolicznościach sprawy, ale do całych grup powołanych sędziów, niezależnie od tego w jakim okresie zostali powołani (szerzej na ten temat SN w postanowieniach z 24 stycznia 2022 r., sygn. II KO 125/21, z 28 października 2022 r., sygn. II KK 375/22 czy też z 3 listopada 2021, sygn. IV KO 86/21) – do czego zmierza wnioskodawca.

Wnioskodawca bowiem wskazał, że skoro w stosunku do sędziego, który wydał zaskarżony wyrok są formułowane określone zarzuty to automatycznie przechodzą one na sędziego, który miałby rozpoznawać kasację od tego wyroku. Jedynym łącznikiem obu sędziów miał być fakt, że obaj byli powołani w określonej prawnej procedurze. Taki sposób rozumowania jest co najmniej zaskakujący, gdyż przywołane we wniosku okoliczności mają charakter konkretny i odnoszą się jedynie do sędziego wydającego zaskarżony wyrok. Wnioskodawca nie sformułował bowiem podobnych w stosunku do SSN Igora Zgolińskiego. Zdaniem Sądu Najwyższego część motywacyjna wniosku wskazuje więc na nieuzasadnione

obawy wnioskodawcy co do braku bezstronności SSN Igora Zgolińskiego mającego rozpoznawać kasację w sprawie o sygn. III KK 452/23. Nie opiera się ona bowiem na okolicznościach, które ową bezstronność by podważały, tylko na okolicznościach, które *de facto* dotyczą innego sędziego, którym nadał następnie z pozorologicznymi zagrożeniami wyciągnął wnioski, które tak naprawdę nie dotyczą sędziego, którego wniosek o wyłączenie dotyczy.

Z tych też powodów nieuwzględnienie wniosku o wyłączenie wskazanego sędziego Sądu Najwyższego – należy uznać za zasadne.

W związku z powyższym postanowiono jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[PGW]

[ms]